

VRŠOVICKÝ

10/2023

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

7. a 8. října

**SEJDEME
SE NA
DESÍTKE**

Milé sousedky, milí sousedé, domácí i hosté, ať už do našeho kostela vstupujete poprvé, či jste jeho pravidelnými návštěvníky, přijměte mé pozdravení a zároveň ujištění o tom, že jsem rád, že jste k nám přišli, že jste si vzali časopis, který v Husově sboru vydáváme měsíc co měsíc už dvacet let, zkrátka, že jste tu i tam, kde se právě nacházíte. Tento říjen si připomínáme, že je to přesně 100 let, kdy byla ve Vršovicích založena novodobá husitská církev: Církev československá. Od jejího schválení a ustanovení v říjnu 1923 to trvalo ještě dalších sedm let, nežli byl vybudován tento kostel, který v naší církvi nazýváme "sborem". Dnešní lidé si slovo "sbor" většinou spojují s hudebními tělesy - pěveckými sbory. I v našem sboru se zpívá, Husův sbor ale není sejití zpěvaček a zpěváků, ale místo, které bylo vybudováno proto, aby bylo místem setkávání, pevným bodem, duchovní i kulturní křižovatkou, kde se člověk setkává s druhým člověkem. Slouží církvi, ale nejenom jí. Církev skrze svůj sbor slouží veřejnosti. Funguje zde profesionální Vršovické divadlo MANA, Komunitní centrum MANA, kavárna MANA, že je u nás "přemanováno"? Ale ne, many není nikdy dost. Když staří Izraelité poprvé v písku Sinajské pouště na své cestě do země zaslíbené spatřili cosi jako bílé jíní, ptali se MAN HÚ? Co je to? A u té otázky už zůstalo. Co je to? MANA! MANA není jenom pokrm z nebe, sama mana je otázkou. Učili nás na teologické fakultě, že úkolem kněze není podávat zaručené odpovědi, ale vytvářet

prostor pro otázku. A to je krédem mé služby ve Vršovicích. Snažím se Husův sbor proměňovat v přívětivý prostor, kde se lidé budou cítit dobře, a v rámci toho je budou napadat i otázky: jak je možné, že něco takového v dnešní době ještě funguje? Sám to nevím, jak je to možné, ale protože věřím na zázraky, nepřekvapuje mě to.

Když se vrátím k v úvodu připomínanému 100. výročí působnosti husitské církve ve Vršovicích, nelze než vyjádřit vděčnost za odvalu toho z počátku malého hloučku lidí, kteří našli sílu a přesvědčení v nejistotě své doby začít budovat něco nového. I po sto letech máme z jejich odvahy a úsilí prospěch: my všichni, kdo přicházíme do Husova sboru ve Vršovicích, ať už na bohoslužby, na koncert, na kafe, nebo do divadla či výtvarného kroužku. Jako nevidíme konce svých slov, tak ani nedohlédneme konce toho, do čeho vkládáme své srdce, tvůrčí schopnosti, zaujetí pro věci, které mají moc přežít nás i děti našich dětí.

Milí sousedé, vítejte v Husově sboru, scházíme se v něm - ZDE na Desítce dnes, a věřím, že i v dalších sto letech, budou-li nám, našim dětem, naší společnosti a našemu světu dány.

Přátelsky a sousedsky váš

David Frýdl

MODLITBY NA ŘÍJEN

1/ Bože, prosíme za mír na Ukrajině. Bolí nás srdce, když slyšíme o zavražděných uprchlících z nově anektovaných oblastí na východě této země a o hrozbách těm, kdo se v Rusku chtějí postavit mobilizaci. Prosíme tě, Pane, vyslyš naše prosby za lidi ohrožené válkou kdekoliv v Evropě. Smiluj se, Hospodine!

2/ Prosme za oběti řádění hurikánu Ian na Floridě. Mnozí tamní obyvatelé našli smrt v troskách domů, jiní utonuli. Řadě dalších se podařilo zachránit jen holý život, když je živel o všechno ostatní připravil. Přijmi, Pane, tuto naši modlitbu za trpící! Smiluj se, Hospodine!

3/ Modleme se za lidi ohrožené chudobou! Zvláště prosme za seniory, samoživitelky, handicapované a jinak znevýhodněné a ohrožené skupiny obyvatelstva. Modleme se za solidaritu bohatých s chudými! Smiluj se, Hospodine!

4/ Přijmi, Pane, modlitbu díky a chval za letošní úrodu polí, sadů, zahrad a vinic. Děkujeme za plody lidské práce a dary země, které jsme z tvé milosti a štědrosti směli přijmout. Děkujeme také za duchovní sklizeň, za nově pokřtěné, kteří se z tvé milosti narodili z vody a z Ducha svatého. Jsme vděční za každého, kdo se vrátil do společenství církve a obnovil svůj život s Bohem. Děkujeme ti, Pane.

NEDĚLE V ŘÍJNU

26. neděle v mezidobí 1. října

Hospodine, vše, co jsi na nás uvedl a co jsi nám udělal, podle pravdivého soudu jsi učinil, protože jsme zhřešili proti tobě a neposlouchali tvá přikázání. Avšak nezříkej se nás úplně pro své jméno a nevzdaluj své milosrdenství od nás. (Přídavky k Danielovi 3, 31.29.34.35)

První čtení z Písma: Ezechiel 18, 1.29-32

Druhé čtení z Písma: Filipským 2, 1-13

Evangelium: Matouš 21, 23-32

27. neděle v mezidobí 8. října

Hospodine, v tvé moci je všechno a nikdo ti nemůže odolat. Neboť ty jsi učinil nebe a zemi i všechno podivuhodné pod nebem. Jsi Pánem všeho. (Přídavky k Ester 13, 9-10)

První čtení z Písma: Izajáš 5, 1-7

Druhé čtení z Písma: Filipským 3, 4b-14

Evangelium: Matouš 21, 33-46

15. neděle v mezidobí 11. října

Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti,

kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění. (Žalm 130, 3-4)

První čtení z Písma: Izajáš 25, 6-9

Druhé čtení z Písma: Filipským 4, 1-9

Evangelium: Matouš 22, 1-14

22. neděle v mezidobí 18. října

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ucho, slyš, co říkám. Ochraňuj mě jako zřetelnici oka, skryj mě ve stínu svých křídel. (Žalm 17, 6.8)

První čtení z Písma: Izajáš 45, 1-6

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 1, 1-10

Evangelium: Matouš 21, 14-22

29. neděle v mezidobí 25. října

Ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. (Žalm 105, 4-5)

První čtení z Písma: Leviticus 19, 1-2.15-18

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 2, 1-8

Evangelium: Matouš 22, 34-46

Jon 3, 10-4,11
Fp 1, 21-30
ev. Mt 20, 1-16

STÁLE MLÁD

Bryan Johnson si přeje „být stále mlád“, tak zněl začátek jedné agenturní zprávy z tohoto týdne, která upoutala mou pozornost. Uvědomil jsem si, že 1. října to budou neuvěřitelné čtyři roky, kdy nás zastihla zpráva Gott ist tot – bůh je mrtev, přeloženo Karel Gott zemřel. Písnička, už trochu ohraná, „Být stále mlád“, byla stálicí jeho repertoáru až do smrti. Nyní tedy Bryan Johnson má na triku: „Don't die“ – nezemřít. Na rozdíl od Gotta o tom nezpívá, přesto činí pro své předsevzetí konkrétní kroky. Například, „vstává v půl páté ráno, veškerý svůj denní příjem kalorií sní ještě před jedenáctou hodinou dopoledne a do postele chodí sám v půl deváté večer. Denně pozře více než 100 různých doplňků stravy, své tělo vystavuje paprskům červeného světla a pozice vsedě tráví na elektromagnetickém zařízení k posílení pánevního dna. Americký podnikatel věří, že mu striktní režim pomůže zpomalit proces stárnutí,“ alespoň tak to psali ve zprávách. K tomu ještě experimentuje s krevní plazmou, tu si bral od svého osmnáctiletého syna a vlastní zestárlou nabídnul svému otci – věru obětavý synek! Prý ale od této metody pro nedostatek výsledků upustil, no ještě že tak! Díval jsem se na Bryanovy fotografie, na svých 46 let určitě vypadá dobře, Karel Gott také vypadal v padesáti letech dobře, dokonce tak dobře, že nám ho soudružka učitelka na sexuální výchovu dávala na střední škole za vzor, že takhle by se měl

ve svém věku udržovat každý muž. Tehdy jsem to jako testosteronem nadupaný mládenec nechápal, ale dnes, na hraně vlastní padesátky jí rozumím, stejně jako důvodům, proč taková údržba může být pro lečjakého muže náročná. Z fotky jsem pochopil, že si Bryan dočernuje vlasy, nejspíš tedy už jeho melanocyty nefungují stejně jako u jeho osmnáctiletého syna, byť kštici má na svůj věk stále hustou, což zpětně vrhá pochybnost o úspěšnosti jeho metod, jak ostatně v článku bylo řečeno a nejspíš i Bryanovi je to jasné, že biomarkery typické pro věk (síla, hustota minerálů v kostech, tloušťka vlasů), se sice zlepšují, ale to ještě neukazuje na zpomalení stárnutí žádným významným způsobem. Ve svém systému nemá nic, co by změnilo jeho maximální životnost. Dá se říct, že se dostal na lepší trajektorii stárnutí, ale nelze říct, že proces stárnutí zastavil,“ okomentoval Bryanův životní styl biochemik Charles Brenner, který se věnuje dlouhověkosti. Troufám si odhadnout, že za dalších 30 let, pokud se jich Bryan dožije, bude podobný lidem svého věku přiměřeně úsilí vynakládanému do údržby svého těla. Rozhodně si ho nespleteme s mládencem okolo dvaceti. Profesor Pirk o tom před lety na přednášce u nás v kostele řekl, že rozdíl mezi důchodcem, který do svého zdraví investoval a tím, který na něj kašlal, spočívá v tom, pokud mají oba štěstí a dožijí se stejného věku, že ten první na rozdíl od druhého má vyšší pravděpodobnost,

že doběhne tramvaj stojící na zastávce. Zároveň se ale pro něj zvyšuje nebezpečí, že ho, na rozdíl od toho druhého, co běžet nezvládne, přejede auto, kterému nekontrolovaně vběhne do cesty. Vidíte, k jakým myšlenkám mě dovedl apoštolův text: „život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.“ Být Bryanem, vyjádřil bych přání, nechat se pohřbít v tričku „don't die“ a vést svůj pohřební obřad s otevřenou rakví, ať mohou pozůstalí mému životnímu přesvědčení pohlédnout do tváře. Pavel také řeší otázku života a těla, jeho východiska i závěry jsou však od těch Bryanových naprosto odlišné. V žádné části textu o Bryanově touze nezemřít jsem se nedověděl, co ho k takovému jednání vede. Předpokládám, že důvodem je strach ze smrti. Tím, že smysl života je omezen na strach z jeho konce, se smysl samotný ztrácí. Život, říká Pavel, to je pro mne Kristus, smrt potom zisk. Jinak řečeno, smysl životu nedává člověk, ale Bůh. To je východisko víry. Život sám o sobě žádný smysl nemá. Z pohledu biologického je důležitá jeho reprodukce, ta jediná je zárukou jeho prodloužení za horizont času, ale jejím naplněním se smysl samotný vytrácí. Vidíme to na mnoha příkladech v přírodě, kde pářením, oplozením a narozením celé řadě živočišných druhů jeho vlastní existence končí, stává se zbytečnou, život je předaný a pokračuje dál v potomcích, v mláďatech, které opět, stejně jako jejich rodiče kdysi, čekají na svůj reprodukční cyklus. Ve víře se ale na věci díváme z jiné perspektivy, která nás odlišuje od zvířat a jejich pudovosti. Víra hledá smysl života v Bohu, který je jeho dárce, opatrovníkem, vykupitelem. Život nemá smysl sám ze sebe,

ze své podstaty, jeho smysl je přidánou hodnotou, kterou musíme hledat a nalézat. Svatý Augustin to vyjádřil ve slovech: Stvořil jsi nás pro sebe a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě. Smysl života je mimo jeho hranice, mimo jeho rámec. S jedinou výjimkou, a tou je láska. V lásce setkáváme něco, co náš život činí božským, to potvrdí každý, kdo byl alespoň jednou v životě pořádně zamilovaný. Apoštola to vábí na obě strany. Přál by si zemřít, protože to je mu útěchou spočinutí v Bohu, ale přeje si i zůstat naživu pro druhé, které má rád, a kterým chce v lásce sloužit. Nejspíš v této dichotomii je ukrytý klíč ke spokojenému a smysluplnému, ale také radostnému životu. Nevyhledávat smrt jako útěchu či útek před nepříznivou přítomností, ale zároveň nevnímat ji jako osudový zmar a konec všeho, o co člověk v životě usiloval, a zároveň radovat se ze života jako z jedinečné možnosti, kterou jsme dostali z lásky a pro lásku. Ve srovnání s Bryanem vykazují řadu rozdílů. Vlasy mi řídnu a šednu, muskulaturu jako on vypracovanou nemám, krev od syna jako lék na dlouhověkost nepřijímám, s výjimkou krve Božího Syna Pána Ježíše Krista. Tam chodím na transfuze poměrně často. To je můj lék nikoliv na dlouhověkost, ale rovnou na celou věčnost, když se Pánu Bohu zlíbí mě do ní zasadit. Snad se pro krev Božího Syna i nad mým (a Bryanovým popelem) můj Pán postaví a dá nám všem okusit, co to znamená „don't die forever - neumřít na věky.“ Řekněte někdo, prosím vás, na mém pohřbu, že jsem vám to říkal.

*Kázání o XVII. neděli po svatém Duchu
24. září 2023*

PROGRAM NA ŘÍJEN

1. 10.	neděle	10 hod.	bohoslužba díkyvdání za dary země	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
8. 10.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
8. 10.	neděle	15.30	Otevřená zpovědnice - site specific pořad věnovaný obětem sexuálního násilí v církvi	kostel - divadlo MANA
10. 10.	úterý	18.30	Koncert harfa - flétna	kostel
11. 10.	středa	10 hod.	schůze rady starších	sakristie
15. 10.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
20. 10.	pátek	10 hod.	bohoslužba pro seniory	Vršovický zámek
22. 10.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
24. 10.	úterý	18 hod.	Hudební večer Komunitního centra MANA	divadlo MANA
29. 10.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl

KONTAKT

Vršovické náměstí 967/1
 101 00 Praha 10-Vršovice
 e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
 e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
 271724317 (Farní kancelář)
 731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
 Centrum MANA, zapsaný spolek
 asistent produkce: Tobiáš Frýdl, tel.
 778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
 e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

Rok 1936

V duchovní zprávě působili v tomto roce opět bratr farář Karel Brodský a katecheta Zdeněk Bárta. Jim vypomáhal jáhen bratr Vojta z Hostivaře. Mezitím co nábožensky život v obci klidně se vyvíjel, rada starších měla těžké finanční starosti, jak vyrovnati rozpočet a jak zaplatit anuity a úroky z výpůjček. Jistá úleva nastala pro budoucnost tím, že konverze zápůjčky u Zemské banky byla provedena a zaknihována, čímž vznikla úleva o 20. 000 Kč ročně na úrocích. Dluh ovšem stoupl (rozdílem kurzu) z 833. 000 Kč na 965. 000 Kč. Dále slevil Penzijní ústav dobrovolně 0,5% z úmoru a 0,5% z úroku, čímž docíleno úlevy o dalších 17. 000 Kč. Ze státní stavební subvence poukázala diecézní rada pro tento rok 15. 000 Kč. Rozpočet na tento rok činil:

v příjmech 321. 719 Kč

ve vydáních 250. 791 Kč

schodek tudíž 70. 928 Kč.

Po dohodě s bratry duchovními zmenšeno vydání snížením jejich odměn, vyplácených radou starších jako doplněk k dotaci, poukazované měsíčně diecézní radou. Za to zvýšena byla týdenní odměna kostelníku Svátkovi na 100 Kč. Kromě těch dostával bratr Svátek ovšem dobrovolné, nekontrolovatelné odměny od příslušníků při různých úkonech a za péči o schrány a světla v kolumbáriu.

Při konverzi zápůjčky u Zemské banky a jejím zaknihování, které provedl po právní stránce advokát Dr. Vůjtek, docíleno bylo osvobození od poplatků a kolkovného a získané takto částky bylo - k návrhu bratra předsedy Kubíka - použito ke zřízení zvláštního fondu na proplácení úroků ze zápůjček.

Výtěžek církevní daně klesl opět na 46. 000 Kč. Finanční potíže trvaly i celý tento rok a pokladní hotovost i s vybraným nájemným k 1. červenci nestačily na úhradu anuit a úroků a bylo nutno žádati za pozhovění, až se sejdou dostatečné prostředky. Totéž se opakovalo i koncem roku.

Pan Bouchal, nájemce biografu, společný s panem Kloubkem, zdráhal se splatit 20. 000 Kč kauce. Za rok 1934 odevzdali prý ústřední radě (či snad ústředí mládeže?) všecken příjem. Podle výroku bratra předsedy, zaznamenaného v jednom ze zápisu o schůzích rady starších, budou prý se oba pánové snažiti, aby získali někoho, kdo by jim vrátil, co do podniku dali a pak prý odejdou. Nyní prý hrají na licenci slepeckého tisku. Žádali dokonce o slevu nájemného, což bylo ovšem radou starších zamítnuto.

Smutné poměry, jež zavládly ve Svazu mládeže československé církve, přinutili ústřední radu, že Svaz mládeže jako orgán spolkový rozpustila a postavila Jednoty mládeže na základ nespolkový, podléhající doзору a vedení duchovních zpráv a rad starších. Trpkosti, které tu z minula zůstaly, ztížily práci v nové organizaci mládeže, jež nelibě nesla toto "poručníkování." Bratr tajemník Weinzettl, tento pilný idealista ze staré školy, vzdal se pro stáří a churavost funkce tajemníka, kterou po něm převzal bratr Bárta. Za horlivého pokladníka bratra Růžičku, jenž se z Vršovic odstěhoval, převzal pokladnictví odborný učitel bratr Ludvík Mach.

Do nově utvořeného výboru rad starších Velké Prahy, jenž se scházel občas v některém z pražských sborů, vysílala rada starších své delegáty s návrhy a informacemi.

Pěkně si vedly i v tomto roce odbory při radě starších: odbor sociální práce, loutkářský odbor a pěvecký kroužek. V sociální a kulturní práci, v pěveckém kroužku i při loutkových představení byla to skupina jedněch a týchž sester, ne již mladých, které obětavě a skromně věnovaly všechen svůj volný čas tiché a nenáročné práci, často na úkor svých domácích povinností.

Počet úkonů v roce 1936: 110 oddavek zde, 25 v Hostivaři, dvanáct v Měcholupech; 84 pohřbů, 38 křtů nemluvňat, 16 křtů dětí starší.

Počet příslušníků k 31. 12. 1935: 8.951

během roku 1936 přibylo 240

počet příslušníků k 31. 12. 1936: 9. 191.

OSLAVY 100. VÝROČÍ NÁBOŽENSKÉ OBCE 10. – 12. LISTOPAD 2023

PÁTEK 10. 11. 2023 19.30

**KOMPONOVANÝ VEČER O HISTORII HUSOVA
SBORU A NÁBOŽENSKÉ OBCE VE VRŠOVICÍCH**

SOBOTA 11. 11.

**PROCHÁZKA PO STARÝCH VRŠOVICÍCH A MÍS-
TECH SPOJENÝCH S HISTORIÍ VZNIKU NOVO-
DOBÉ HUSITSKÉ CÍRKVE**

NEDĚLE 12. 11. 18.00

**BOHOSLUŽBA ZA ÚČASTI PATRIARCHY A PRAŽ-
SKÉHO BISKUPA A NÁSLEDNÉ ULOŽENÍ ČASO-
VÉ SCHRÁNKY DO ÚLOŽNÉHO KAMENE HUSO-
VA SBORU.**

1K 13, 1.4-7.13

Milá Karolíno, milý Vojtěchu,

Právě přečtený úryvek z biblického textu apoštola Pavla adresovaný křesťanům do Korintu, který jste si vybrali, aby zazněl na vaší svatbě, na mé svatbě nezazněl, neboť Pavlovu Velepíseň lásky, jak bývá 13. kapitola 1. listu do Korintu označována, jsem měl pocitově spojenou s jinými ženami, nežli s tou, kterou jsem si před bezmála čtvrtstoletím vzal. Předesílám, že pro moji ženu budou některé informace, které zde na sebe prozradím, stejně nové jako pro vás. Sílu Pavlova Hymnu lásky, či Ódy na lásku, jsem poprvé mocně pocítil coby pubescent beznadějně zamilovaný do své o rok starší spolužačky Irmu. Přepisoval jsem ta biblická slova a učil se je nazpaměť v očekávání, že na ně Irmu sbalím a potom už navždy budeme svoji. Irma se sbalit nenechala, ale to biblické slovo ve mně zůstalo, navíc ve svém budoucím povolání se mi jeho známost náramně hodí právě pro tyto příležitosti. Navíc, na okraj mého nenapsaného románu se spolužačkou Irmou mi Pán Bůh o několik

smysl pro humor. Odjížděli

synů na natáčení jeho fil-

Shledání a podtitulem

se točila okolo milost-

starší ženě. Pro techni-

stavovali u nás v diva-

hodin ráno otevírám

ve foyer u stolečku sedí

noci a má před sebou vy-

to máte, pane faráři. Stačí

fixaci na elektřinu.“ „Jak jste se

nevěřím svým očím. „Večer jsem přišla do divadla nabídnout slevu a pán mě tu po představení zamknul. Nedobouchala jsem se ven a pak jsem tu usnula.“ V ostražitosti, ve které my faráři často lustrujeme nově příchozí, jsem paní požádal, než opustí prostory divadla, že o žádnou slevu zájem nemám, aby mi ukázala občanský průkaz: „Irma Vladyková,“ čtu její jméno a mé útroby zalije stejná horkost, se kterou jsem ve třinácti letech poprvé četl Pavlův Hymnus lásky. „Irmo, to seš ty? Já jsem David, pamatuješ si na mě?“ Podívala se na mě, dlouho nic, a pak zase nic. Na první pohled jsme jeden druhého po více než třiceti letech nepoznali, dva lidé málem na prahu počínajícího senia znavení životem, jak by řekl Pavel Kohout: „Taková láska to byla.“ V mém případě však tenkrát v sedmé třídě zhnula plotýnka jen na jedné straně. Skutečná láska totiž dochází svého zprubování po třiceti, čtyřiceti letech poté, co poprvé roztopíte žár pod kotlem. Nejde o aktuální horkost, která může být spalující, ale o trvalost pečícího procesu, nepřepálit, a zároveň nenechat uhasnout, nýbrž tiše, spolehlivě planout. To na vysvětlenou, jak rozumět přečtenému Božímu slovu. Za několik let po Irmě mi

desítek let později ukázal svůj pověstný

isme brzy ráno s jedním z mých

mového projektu s názvem

Příběh lásky, jehož zápletk

ného vzplanutí studenta ke

ku jsme se před odjezdem

dle pod kostelem, v šest

dveře divadla, rozsvítím a

žena evidentně po probdělé

plněný formulář. „Tak tady

jen podepsat a máte dva roky

tady, pro Boha, vzala?“ ptám se a

SVATEBNÍ KÁZÁNÍ

Pavlova slova napsala na druhou stranu své fotografie Blanka, opět jsem hořel láskou jak troud, a nepochopil ani apoštola, ani Blanku, která si slova z Bible vzala, aby mi řekla, že se mnou končí, že to jako věřící asi díky tomu lépe pochopím. Své ženě Adele, která posléze vstoupila do mého života, jsem v obavě, aby to nedopadlo stejně, 13. kapitulu Korintským už raději necitoval. Na svatební oznámení jsme zvolili jiná slova Pavlova: „ani výšiny, ani hlubiny, ani cokoliv jiného nedokáže nás odloučit od lásky Boží,“ a světe div se, ono to platí, a naše manželství drží (zatím). Na svých mladických láskách jsem si díky apoštolu Pavlovi a jeho geniálních slovech o lásce ověřil, že nestačí jenom plápolat a zalykat se slovy o ní, zvlášť, když nám mužům jde svého času jenom o to jedno, jak pravil klasik: „Muži v jistém věku myslí prý jen na to... Později – celkem vzato – na to jenom myslí.“ Přitom apoštol vůbec nemá na mysli lásku k ženě, či lásku k muži. V textu užitý řecký termín agapé vyjadřuje lásku v té nejvyšší, nejvzácnější podobě. Taková idea lásky, které je schopen Bůh; lásky, která sama je Bohem. Láska obětující se, vydávající se ne pro sebe, ale pro druhé. K takové lásce se člověk může prožít, až poté, co vysílený Erósem, láskou erotickou, unavený láskou bratrskou – filadelfií, a plný lásky storgé – lásky k našim nejbližším, k dětem, ke členům rodiny, k přátelům, zahlédne, že někde nad tím vším a za tím je ještě jeden druh lásky - láska agapé, láska, která nic nechce, nepožaduje, jenom JE.

Apoštol své zamyšlení o lásce uzavírá: „Zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“ Mějte na paměti, Karolíno a Vojtěchu, že to jsou slova, která se budou bytostně dotýkat i vašeho manželství. Neznabohům, co nikdy nebyli v kostele, to vysvětlují jednoduše tak, že manželství má být založeno na důvěře – věříte si navzájem, když zklamete důvěru, anebo vás ten druhý, či ta první zklame, budete otřeseni ve svém věření, přichází ke slovu naděje, že to nemusí být konec, že ztracená důvěra se dá obnovit, není to jednoduché, ale jde to, snoubencům vštěpuji odžitými lety vyzkoušenou poučku, jejíž pravdivost mi potvrdily všechny páry, které spolu zůstaly od zlaté svatby dál: Co nejste schopni odpustit, zkuste zapomenout, a co nebudete schopni zapomenout, zkuste odpustit – to je útěšná naděje do mnoha manželských krizí, řadu věcí odpustíte, a ještě víc věcí zapomenete, někdo nakonec úplně všechno. A konečně to poslední a nejcennější, držte se lásky, protože ta jediná má v sobě obě předcházející hodnoty: ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.

Ve starých matričních knihách svateb mě překvapil latinský termín, jemuž jsem do té doby přikládal jiný význam: copulatio - oddavky. Od dnešního dne a noci budete oddáni jedna druhému, z druhá bude manžel „dobrodruh“ – „dobrý druh své manželce“ – už ne „na hromádce“, ale pohromadě spojení poutem lásky, do kterého ze svobodné vůle vstupujete. Ať vás provází verše, které nadepsal jejich autor, dnes už jednou citovaný, básník Alois Volkman slovem Copulatio: „Kopulace vyjadřuje spojení a oddavky - trochu nás však latiníci uvádějí do zmatku - znamená-li copula jak sponu – tak i oprátku.“ Ať se vám dobře žije a svobodně dýchá!

Svatební kázání pro Kateřinu Kárníkovou a Vojtěcha Prokopa, sobota 3. září 2023, Semily

V té oblasti mého myšlení o reálný obrubník zakopnout nelze, to je fakt. A to použil můj přítel jako argument, že se zmítám v jakémsi fiktivním prostoru bez obrubníků. Bez hmatatelná. On ne-může tušit, že hlavní skutečností v tom mém hájemství je Logos. Slovo. Tím, že mluvíme, denně slova používáme, a tudíž víme, že existují, zakopnout o ně však nelze. Dokonce ani o slovo obrubník se nedá zakopnout.

Prostor, v němž má mysl ráda bloudí, je otevřený pro každého, ne každému je však dáno do něj vstoupit. A v tom mi vlastně připomíná prostor, okupovaný vědou. Do tohoto prostoru nedokážu zase vstoupit já. Není mi dáno. Je to úžasný prostor, v němž všechno souvisí se vším, všechno prokazatelně zapadá do sebe, pravda, jsou tu i proluky, ale číší z nich víra a naděje, že jednou budou zaplněny novým poznáním. A já, který do této velkolepé krajiny vstoupit nedokážu, stojím za ohradou a zírám na to, co mi dříve po suku dovoluje spatřit. A žasnu. Žasnout je zdravé.

A těm, kteří tento velkolepý prostor obývají, je povětšinou odepřeno chápat šíři a hloubku myšlení tvůrce Novosvětské symfonie, o němž jsem se zmínil v první kapitole. Je to cit, intuice, dar abstraktního myšlení. Tady se dříve po suku můžou dívat zase materialisté. Obvykle ale o to nestojí. Jejich pevná víra v realitu jim to nedovoluje.

Já věřím tomu, že za tím naším obzorem je jaké-si neuchopitelné. Že za naším obzorem je možná všechno. A to právě, jak už jsem se tu zmínil, tuší často ti citliví z nejcitlivějších - což bývají básníci, skladatelé, někteří filozofové, umělci všeho druhu a někteří vizionáři, které nikdo nebere vážně.

VII. SINGULARITA A PLURALITA

Ve zmíněné knize pana Miroslava Veverky jsem taky četl zajímavý výklad, který jsem pochopil po svém, neboli možná chybně. Jsou to statě o singularitě, dualitě a pluralitě. To je věc velmi zajímavá, a já tu pro zajímavost, ale i pro pobavení moudrých hlav popíšu, jak jsem si celou tu věc zjednodušil, abych ji zpřístupnil svému chápání.

Řekl jsem si, že dualita je pro další uvažování nejdůležitější, protože dvě věci se dají srovnávat a tím lze dojít ke zkušenostem. Věc jedinečnou srovnávat nelze, protože není s čím. Třeba nekonečno. To je jedinečné. Těžko si lze představit dvě různá nekonečna, třeba jedno kratší a jedno delší. A tak to jedinečné nekonečno je singularitou, a o nekonečnu můžeme tudíž uvažovat jen hypoteticky, případně my, laici, vůbec. Si myslím.

Zatímco třeba noc a den už jsou skutečnosti dvě a obě se doplňují. Kdyby neexistovala noc, netušili bychom nejen, co je to noc, ale netušili bychom ani, co je to den. Teprve když poznáme noční tmu, dojde nám, jak vlastně vypadá den. To už dneska jistě ví i počítačová generace desetiletých dětí. Já na to přišel včera.

A protože si myslím, že jaksi singularoidní je i pojem Bůh, nelze ho s ničím srovnávat a nezbyvá nám než věřit, že existuje, stejně jako existuje věčnost a ne dvě věčnosti. Anebo případně věřit, že neexistuje. Sloveso věřit se ateistům přičítá, ač sami v neexistenci singulárního Boha pevně věří! Co jim taky zbývá, když dokázat neexistenci se jaksi nedaří.

Jiří Suchý, pokračování příště

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovcích pracuje v současnosti v tomto složení:

Miroslav Exner (1948) - předseda

David Frýdl (1974) – farář

Helena Zezulková (1954) - místopředsedkyně

Dana Vágnerová Krausová (1975)

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Karel Červený (1957)

Helena Valterová (1939)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 18. 9. 2023

Schůze byla zahájena modlitbami členů a písněmi 114, 235. Aktuální stav hotovosti ke dni 13. 9. 2023: Banka: KB 149 937,20 Kč, MMB 1 726 269, 09 Kč Pokladna: 16 978 Kč. Závazky po splatnosti ke dni 13. 9. 2023 nejsou žádné.

Br. farář informoval o výborném vedení účetních dokladů systémem Duel firmy Fubraland, a.s., která bude nadále vést účetnictví NO. Doklady jsou ve fyzické podobě archivovány na farním úřadě. Účetní doklady jsou průběžně doplňovány do účetního systému pracovníky farního úřadu.

RS schvaluje dohodu o ukončení smlouvy o nájmu prostor sloužící k podnikání s Café 2018, s.r.o. z 30. 8. 2023. Smlouva ukončuje předčasně nájem k 31. 8. 2023. Součástí dohody je úhrady za vodné a stočné ve výši 11 345 Kč a vrácení kauce ve výši 120 000 Kč. RS schvaluje smlouvu o nájmu prostor sloužící k podnikání s Café 2018, s.r.o. od 1. 9. 2023 na dobu 5 let.

RS souhlasí s konáním koncertu na podporu organizace Teen challenge pomáhající lidem s problémem závislosti na drogách, který se bude konat v pátek 3. 11. 2023 v Husově sboru. Adopce hrobu Marty Harlasové (část VI, odd. 9D, hrob 26): Ve věci instalace nové desky na urnové okénko br. M. Exnera informoval o průběhu výměny (s novými nápisy). Práce provedlo kamenictví Obelisk. Br. Exner dále vyzval členy RS k brigádě na zkulturnění hrobového místa, především odstranění vzrostlých břečťanů a dalších rostlin zasahujících na hrobové místo. M. Exner dále informoval o obnově liturgických předmětů, které obnáší mj. galvanické pokovení vnitřku historického kalicha firmou Galvanotechna v Jablonci nad Nisou.

RS vyslechla informaci br. faráře o průběhu rekonstrukce prostor po WMA Data, která probíhá dodavatelsky, jednotlivými odbornými firmami. Předpokládaný objem prací je 1 500 000 Kč. září 2023.

K posprejování na západní fasádě došlo 4. 6. 2023. Pachatelé byli dopadeni při činu. Je proti nim vedeno trestní řízení. Odhadovaná škoda cca 100 000 Kč.

*Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.
Úplné znění zápisu je k nahlédnutí v kanceláři farního úřadu.*

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovcích. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Vršovické náměstí 1, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 10Kč.